

ΕΠΙΣΗΜΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ
ΣΥΝΟΔΙΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 2001

ΜΗΝΥΜΑ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ

Ἀγαπητά μου πνευματικά παιδιά,

ΚΑΘΩΣ ΟΙ ΠΑΝΕΛΛΗΝΕΣ γιορτάζουμε με τὴ συνηθισμένη παραδοσιακὴ θαλπωρὴ καὶ μεγαλοπρέπεια τὴ μεγάλη καὶ λαοπρόβλητη γιορτὴ τοῦ Πάσχα, ἀφήνουμε τὶς καρδιές μας νὰ πλημμυρῶσιν ἀπὸ φῶς καὶ ἐλπίδα καὶ ζωὴ. Στὴ διάρκειά τῆς Μεγ. Ἑβδομάδας ζήσαμε τὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ δοκιμάσαμε τὴν πικρὴ γεύση τοῦ κόσμου τῆς ἀνομίας καὶ τῆς ἀδικίας, πού ἀδίστακτος καθὼς εἶναι δὲν ὑπολογίζει οὔτε τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Τὸν ἀνεβάζει στὸ Σταυρὸ καὶ τὸν καθελώνει στὸ ἀτιμωτικὸ ξύλο, τὸν παραδίδει στὸ θάνατο. Σήμερα ὁμως νιώθουμε τὴ χαρὰ τῆς νίκης.

* * *

ΚΑΠΟΥ ΟΜΩΣ ΜΕΣΑ μας ἐξακολουθεῖ νὰ ὑπάρχει ἡ ἀπορία. Τί νόημα μπορεῖ νὰ ἔχει ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου, τὸ «θανάτω θάνατον πατήσας», ὅταν ζοῦμε σ' ἓνα κόσμον γεμάτο πόνο, φωτιά, μίση καὶ ἀδικία; Ποιὸ νόημα ἔχει νὰ λέμε, μαζί με τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, «Ἀνέστη Χριστὸς καὶ νεκρὸς οὐδεὶς ἐπὶ μνήματος», ὅταν ὁ θάνατος ἐξακολουθεῖ νὰ βασιλεύει πάνω στὴ γῆ; Εἶναι δυνατόν ἡ νύχτα αὐτὴ, νὰ εἶναι μιὰ φευγαλέα διαφυγὴ ἀπὸ τὴ σκληρὴ πραγματικότητα καὶ μετὰ νὰ ἐπιστρέφει στὴν καθημερινὴ ρουτίνα, στὴ κούρσα τοῦ θανάτου;

* * *

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΗ. Ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει τὸ Θεὸ ὅχι γιατί ἔχει νοῦ, ἀλλὰ

γιατὶ ἔχει τὴ δυνατότητα τῆς σχέσης μαζί Του. Νὰ ὑπάρχει μετὰ τὸν τρόπο ἐλευθερίας ἀπὸ τὴν φύση του. Μέσα ἀπ' τὴν ἀλήθεια αὐτὴ ἐκπηγάξει ἡ βεβαιότητα τῆς ἐμπειρίας, πού κινεῖται πέρα ἀπὸ τὰ ὅρια τῆς αὐταπάτης καὶ ἀγκαλιάζει ὅλη τὴν ὑπαρξή. Καὶ ἡ ἐμπειρία αὐτὴ εἶναι μοναδική, καταλυτικὴ τοῦ φόβου τοῦ θανάτου, πέρασμα στὸν κόσμον τῆς ἀθανασίας. Ἡ νίκη τοῦ θανάτου ἀπὸ τὸν Ἀναστημένο Χριστὸ εἶναι ἀληθινὸς θρίαμβος κατὰ τῆς χρονικότητος.

* * *

Ο ΘΕΟΣ ΕΧΕΙ ΟΝΟΜΑ, εἶναι πρόσωπο. Μαζί Του μόνο προσωπικὴ σχέση μπορεῖ νὰ ὑπάρξει, ὅχι ἰδεολογικὴ ἀφηρημένη μεταφυσικὴ θεώρηση. Γι' αὐτὸ ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀσχολεῖται μετὰ «ἀποδείξεις» τῆς Ἀναστάσεως. Μᾶς καλεῖ σὲ ἐμπειρικὴ ψηλάφηση τῆς ἀλήθειας, σὲ αὐτοψία τοῦ ἱστορικοῦ γεγονότος. Κάτω ἀπὸ αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις ὁ θάνατος ξεπερνιέται ὡς βιολογικὸ γεγονὸς φθορᾶς καὶ βιώνεται ὡς ὄντολογικὴ ἀναίρεσις τῆς θνητότητας, ὡς ἀθανασίας καὶ αἰωνιότητος περίσσεια. Γι' αὐτὸ στὴ γλώσσα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐμπειρίας ὁ θάνατος σημαίνει τὴν Ἀνάστασις, τὴ ζωὴ.

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ - ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ

Μὲ πατρικὲς εὐχὲς
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ